

การจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช Logistics Management to Develop Seafood Tourism Routes in Nakhon Si Thammarat Province

อรปวีณ์ โภคาวัฒนา¹ และ ดนวัต สีพุทธสุข^{2,*}

Onapwee Phokawattana¹ and Donnawat Seeputsuk^{2,*}

¹ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์, คณะเทคโนโลยีการจัดการ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย; Logistics Management, Faculty of Technology, Rajamangala University of Technology Srivijaya; email: onpawee.l@rmutsv.ac.th

² สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่, วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยทักษิณ; Modern Management, Management for Development College, Thaksin University; email: Donnawat.s@tsu.ac.th

* Corresponding author email: Donnawat.s@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: มุ่งเน้นระบบโลจิสติกส์ที่สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลในจังหวัดนครศรีธรรมราช รวมถึงการมองเห็นปัญหาและความท้าทายจากมุมมองของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ทั้งในเรื่องการไหลของข้อมูล การขนส่งทางกายภาพ และระบบการชำระเงินที่ใช้ในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ

วิธีการศึกษา: การวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ เน้นการเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก การกำหนดกลุ่มประชากร เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้าใช้บริการในร้านอาหารในพื้นที่อำเภอขนอม ท่าศาลา และสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกำหนดไว้ที่ 384 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวและร้านอาหารในพื้นที่ดังกล่าว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข้อค้นพบ: นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอขนอม อำเภอท่าศาลา อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 384 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่า 20 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้อยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท นิยมรับประทานอาหารท้องถิ่นในมื้อกลางวัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสภาพแวดล้อมจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านศักยภาพความพร้อมของสถานประกอบการ อัตลักษณ์ของอาหารทะเล คุณภาพของอาหารทะเล ความคุ้มค่าของราคา และลักษณะของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล กับการไหลทางกายภาพ การไหลทางสารสนเทศ การไหลทางการเงิน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

การประยุกต์ใช้จากการศึกษา: ผู้ประกอบการท่องเที่ยวควรลงทุนในการทำการตลาดออนไลน์และประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียลมีเดีย รวมถึงการพัฒนาแผนที่และข้อมูลการบริการในรูปแบบดิจิทัลเพื่อเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลของนักท่องเที่ยว การพัฒนาหรือเพิ่มเส้นทางอาหารทะเลให้สะดวกสบายและเข้าถึงได้ง่ายจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การจัดการโลจิสติกส์; การท่องเที่ยว; อาหารทะเล

Abstract

Purpose: Focus on logistics systems that support seafood tourism in Nakhon Si Thammarat province, including identifying problems and challenges from the perspectives of both tourists and operators. This encompasses aspects such as the flow of information, physical transportation, and payment systems used in key tourist areas.

Methodology: This research employs a quantitative study approach, collecting data through questionnaires and in-depth interviews. The target population consists of tourists utilizing restaurant services in Khanom, Tha Sala, and Sichon districts of Nakhon Si Thammarat province. The sample size is determined to be 384 participants, selected through simple random sampling. The sample includes entrepreneurs involved in the tourism and restaurant businesses in the specified areas. Statistical methods used for data analysis include percentage, mean, and standard deviation.

Findings: Tourists visiting Khanom, Tha Sala, and Sichon districts in Nakhon Si Thammarat province, totaling 384 individuals, were predominantly female, under 20 years of age, holding a bachelor's degree, and with an income ranging from 5,000 to 10,000 Baht. They preferred consuming local cuisine for lunch. Data analysis considered the environment influenced by internal and external factors. The analysis revealed that the potential and readiness of establishments, the identity of seafood dishes, the quality of seafood, the value for money, and the characteristics of service providers were rated at the highest level. A comparison of personal factors with physical flow, information flow, and financial flow indicated statistically significant differences at the 0.05 level.

Applications of this study: Tourism operators should invest in online marketing and promotion through social media, as well as develop digital maps and service information to enhance tourists' access to information. Improving or expanding public transportation routes to be more convenient and accessible will help address issues related to traveling to tourist destinations.

Keywords: Logistics management, Tourism, Seafood

1. บทนำ

การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยมีบทบาทสำคัญในการกระจายรายได้สู่ระบบเศรษฐกิจในประเทศ โดยเฉพาะเศรษฐกิจในท้องถิ่นที่เป็นเมืองท่องเที่ยวและตามเส้นทางท่องเที่ยว การพัฒนาผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวและกิจกรรมใหม่ๆ ที่ตอบสนองต่อไลฟ์สไตล์และพฤติกรรมที่หลากหลายของนักท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ได้ส่งผลให้เกิดเทรนด์การท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาอย่างฟุตบอลไทยลีก การแข่งขันวิ่งมาราธอน การแข่งจักรยาน และการจัดงานเทศกาลท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่สนับสนุนการเติบโตของการท่องเที่ยวภายในประเทศ แต่ยังสอดคล้องกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย (Creative Economy) ซึ่งเป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและขยายศักยภาพสู่การส่งออกในระดับสากล ซึ่งสถานการณ์ความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ปี พ.ศ. 2565 (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์, 2566) ประเด็นเรื่องการท่องเที่ยวรัฐบาลได้ส่งเสริม

และผลักดันนโยบายให้แต่ละท้องถิ่นค้นหาศักยภาพด้านซอฟต์แวร์ โดยการเผยแพร่และใช้การสื่อสารการตลาดที่เน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นตามนโยบาย 5F ได้แก่ ภาพยนตร์ (Films) อาหาร (Food) การแต่งกาย (Fashion) การต่อสู้ (Fighting) และเทศกาลต่างๆ (Festival) การพัฒนาและการส่งเสริมซอฟต์แวร์เหล่านี้มีส่วนช่วยในการยกระดับศักยภาพของไทยในเวทีโลก โดยจากการจัดลำดับศักยภาพของซอฟต์แวร์ไทย อ้างอิงจากคะแนนดัชนีซอฟต์แวร์ของโลก พบว่า อาหาร ความบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยว และวิถีชีวิต ล้วนเป็นจุดแข็งที่สามารถสร้างมูลค่าให้กับเศรษฐกิจไทยได้อย่างมาก (พฤกษ์ จันทน์โรจน์, 2566)

การท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล (Seafood Tourism) เป็นหนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีทรัพยากรทางทะเลอุดมสมบูรณ์ การท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลไม่เพียงแต่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ลิ้มรสอาหารทะเลสดใหม่จากแหล่งที่มา แต่ยังเป็นการสร้างประสบการณ์ที่ลึกซึ้งในการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการประมงและการทำอาหารทะเล ผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวและการสัมผัสวัฒนธรรมทางอาหาร (ธนากรกรุงเทพ, 2562) โดยการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลในประเทศไทยนำเสนอโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์ที่หลากหลาย ตั้งแต่การรับประทานอาหารทะเลสดใหม่จากแหล่งที่มา เช่น ปู กุ้ง หอย ปลาหมึก และปลา ไปจนถึงการเรียนรู้วิธีการทำอาหารจากเชฟท้องถิ่นหรือชาวประมง ซึ่งช่วยถ่ายทอดองค์ความรู้และวัฒนธรรมการกินที่มีมาอย่างยาวนาน นักท่องเที่ยวยังสามารถสัมผัสวิถีชีวิตของชาวประมงและชุมชนชายฝั่งผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การเยี่ยมชมท่าเรือประมง การชมการจับปลา หรือการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการประมงในท้องถิ่น ทั้งนี้ประเทศไทยมีศักยภาพสูงในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล โดยเฉพาะในจังหวัดชายฝั่ง เช่น นครศรีธรรมราช ชลบุรี กระบี่ และภูเก็ต ซึ่งมีอาหารทะเลสดใหม่และวัฒนธรรมการประมงที่โดดเด่น การท่องเที่ยวในลักษณะนี้ช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นผ่านการขายอาหารทะเล การจ้างงาน และการกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ อีกทั้งยังช่วยอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการประมงและอาหารทะเล นอกจากนี้ การเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ เช่น ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากอาหารทะเล หรือการนำเสนอประสบการณ์การทำอาหารทะเลที่เป็นเอกลักษณ์ ยังช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชนและส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะจุดหมายปลายทางด้านอาหารทะเลที่มีความหลากหลายและอุดมสมบูรณ์ ทั้งหมดนี้ส่งผลเชิงบวกต่อเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีบริบทพื้นที่ที่มีชายฝั่งติดทะเลอ่าวไทยใน 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอท่าศาลา อเภอขนอม อำเภอสิชล อำเภอเมือง อำเภอปากพนัง และอำเภอหัวไทร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่น่าสนใจและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก อาหารทะเลเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญที่เสริมสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลให้ครบถ้วน ซึ่งได้ตระหนักถึงความสำคัญของอาหารทะเลจึงมีการจัดงานเทศกาลอาหารทะเลเป็นประจำ ซึ่งช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของพื้นที่ พบว่าอัตราการมาเยือนของนักท่องเที่ยวในช่วงระยะเวลา 3 ปี (2564-2566) ได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก จาก 896,024 คน เป็น 4,021,076 คน (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา, 2566) เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว จังหวัดนครศรีธรรมราชได้วางแผนการพัฒนาโครงสร้างต่าง ๆ ทั้งการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว สินค้า การบริการ การประชาสัมพันธ์ รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอและได้มาตรฐาน การคมนาคมขนส่งในระบบโลจิสติกส์จึงมีบทบาทสำคัญในการจัดการเคลื่อนย้ายทรัพยากรต่าง ๆ ตั้งแต่การเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยว สินค้า และบริการ จากต้นทางไปยังปลายทาง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงแต่สร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวกลับมาเยือนอีกครั้งในอนาคต

จากความนำและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง การจัดการ โลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว ในจังหวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลอย่างยั่งยืน และเป็นการท่องเที่ยวทางเลือกให้นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ ยังสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบและการจัดการโลจิสติกส์ สำหรับการท่องเที่ยว เชิงอาหารทะเล ที่ส่งผลให้เกิดการมาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์ในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลในพื้นที่จังหวัด นครศรีธรรมราช

3. ทบทวนวรรณกรรม/เอกสารงานที่เกี่ยวข้อง

3.1 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร

การท่องเที่ยวเชิงอาหารในปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาหารเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว และประเทศไทยมีศักยภาพสูงในด้านนี้เนื่องจากวัฒนธรรมการ กินที่หลากหลายและอาหารที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ การท่องเที่ยวเชิงอาหารจึงกลายเป็นแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยว ต่างชาติเข้ามาสัมผัสกับวัฒนธรรมทางอาหารของไทย (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548) การท่องเที่ยวเชิงอาหารไม่ได้มี แค่การบริโภคอาหารเท่านั้น แต่ยังเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นผ่านการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเลือกหาวัตถุดิบ การเรียนรู้วิธีปรุงอาหาร และการใช้ ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการสัมผัสประสบการณ์ นอกจากนี้สร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงอาหาร ยังมีผลดีต่อชุมชนท้องถิ่น ช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าและส่งเสริมภาพลักษณ์ของอาหารไทย

3.2 โลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว

โลจิสติกส์ในบริบทการท่องเที่ยว หมายถึง “การจัดการประสานงานระหว่างกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้การ ไหลของนักท่องเที่ยวจากต้นทางไปสู่ปลายทางโดยไม่มีข้อผิดพลาดและทำให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด” (ไพรัช พิบูลย์ รุ่งโรจน์, 2552) ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์ 3 ด้านสำคัญ 1) การเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) การ เดินทางของนักท่องเที่ยว การขนส่ง และการลำเลียงสัมภาระ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการทำให้การเดินทางราบรื่นและ ปลอดภัย 2) การเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสาร (Information Flow) การให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่ ท่องเที่ยว บ่ายบอกทาง และข้อมูลที่จำเป็น เช่น คำแนะนำข้อปฏิบัติหรือคำเตือนที่สำคัญ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และ 3) การเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) การ อำนวยความสะดวกในการชำระค่าสินค้าและบริการต่าง ๆ เพื่อให้การใช้จ่ายเป็นไปอย่างราบรื่น (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2549)

ในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล (Seafood Tourism) ที่มีความสำคัญต่อจังหวัด นครศรีธรรมราช เนื่องจากจังหวัดนี้มีทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ การจัดการโลจิสติกส์ที่ดีมีบทบาทสำคัญ

ในการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่สมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง การเข้าถึงอาหารทะเลสดใหม่ หรือข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งอาหารทะเลต่าง ๆ

4. วิธีการศึกษา

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มประชากรในการวิจัย สามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่มตามเป้าหมาย ดังนี้
กลุ่มประชากร คือ นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการในร้านอาหารในพื้นที่อำเภอขนอม อำเภอท่าศาลา และอำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนสูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตร Roscoe (1975) โดยกำหนดให้มีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของขนาดตัวอย่างที่ใช้ ดังนั้น ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 384 คน ผู้วิจัยเลือกวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการในร้านอาหารต่าง ๆ ในพื้นที่ที่กำหนด

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนและระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัยที่สำคัญ ดังนี้
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ถูกออกแบบมาเพื่อตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน โดยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ใช้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของข้อคำถามเพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องตามเกณฑ์ของ Rovinelli & Hambleton (1976) ซึ่งได้ค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6-1.00 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.987

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 1) วางแผนและศึกษาพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) ประสานงานเป็นการภายในกับผู้เกี่ยวข้อง
- 3) จัดทำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์
- 4) นำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และเก็บคืนทันที
- 5) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เก็บมาแล้วนำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นสถิติที่ใช้ในการบรรยาย หรืออธิบายข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐานค่าเฉลี่ยของกลุ่มสองกลุ่ม (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

5. ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วงระหว่างต่ำกว่า 20 ปี อาชีพนักเรียน/นักศึกษา การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ย 5,000-10,000 บาท

5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่ เคยเดินทางมาท่องเที่ยวภายในอำเภอท่าศาลา อำเภอสิชล และอำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช 3-4 ครั้ง โดยรถยนต์

ส่วนตัว ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยว 6-12 ชั่วโมง โดยมีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 1,000-1,500 บาท เหตุผลที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลภายในจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากมีความดึงดูดของสถานที่ท่องเที่ยว มักเดินทางมากับครอบครัว เน้นการรับประทานอาหารทะเลในมือเที่ยงของวัน

5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของระบบศักยภาพโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นทางศักยภาพระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงอาหาร

ศักยภาพระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านการไหลทางกายภาพ			
1. มีการวางแผนการจัดเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ และมีความปลอดภัย	4.16	0.68	มาก
2. มีการจัดการบริการด้านรถสาธารณะที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยว	4.15	0.69	มาก
3. ท่าเลที่ตั้งห่างไกล สะดวกสบายในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว	4.14	0.87	มาก
4. มีจุดบริการระหว่างเส้นทางท่องเที่ยว	3.85	0.09	มาก
รวม	4.08	0.79	มาก
ด้านการไหลทางข้อมูลข่าวสาร			
1. การนำคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต มาใช้ในการบริหารทำงาน	4.18	0.71	มาก
2. การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อขยายตลาด	4.16	0.73	มาก
3. การจัดการด้านข้อมูลข่าวสาร หรือสิ่งที่จะเป็นในการ ดำเนินธุรกิจ เช่น แผนที่ ข้อมูลด้านการบริการ ป้ายประชาสัมพันธ์ ฯลฯ	3.82	0.91	มาก
4. การติดต่อประสานงานระหว่างท่านกับภาครัฐและท้องถิ่น	4.18	0.84	มาก
รวม	4.09	0.80	มาก
ด้านการไหลทางการเงิน			
1. ความเพียงพอของตู้เบิกเงินสดอัตโนมัติ (ATM)	4.39	0.58	มาก
2. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่เหมาะสม	4.43	0.76	มาก
3. เทคโนโลยีที่ใช้ในการชำระเงิน (QR Code)	4.43	0.76	มาก
รวม	4.42	0.69	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ศักยภาพระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงอาหารของอำเภอท่าศาลา อำเภอสิชล อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 (S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการไหลทางกายภาพ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D. = 0.79) ด้านการไหลทางข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 (S.D. = 0.80) ด้านการไหลทางการเงิน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 (S.D. = 0.69)

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพสถานประกอบการร้านอาหารในพื้นที่อำเภอท่าศาลา อำเภอสิชล อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศักยภาพความพร้อมของสถานประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ด้านอัตลักษณ์ของอาหารทะเล			
1. มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากทั่วไป	4.64	0.57	มากที่สุด
2. มีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์	4.62	0.58	มากที่สุด
3. ใช้วัตถุดิบท้องถิ่นประกอบอาหาร	4.68	0.56	มากที่สุด
4. ความหลากหลายของรายการอาหารทะเล	4.40	0.57	มาก
รวม	4.59	0.57	มากที่สุด
ด้านคุณภาพของอาหารทะเล			
1. รสชาติของอาหาร	4.66	4.34	มากที่สุด
2. ความสดของอาหาร	4.52	0.63	มากที่สุด
3. ความสะอาดของอาหาร	4.58	0.59	มากที่สุด
รวม	4.59	1.85	มากที่สุด
ด้านความคุ้มค่าของราคา			
1. ราคาเหมาะสมกับคุณภาพ	4.58	0.56	มากที่สุด
2. ราคาเหมาะสมกับคุณค่าที่ได้รับ	4.55	0.69	มากที่สุด
3. ราคาเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับอาหารทั่วไป	4.47	0.68	มาก
รวม	4.53	0.64	มากที่สุด
ด้านลักษณะของผู้ให้บริการ			
1. ความรวดเร็วในบริการของพนักงาน	5.00	0.50	มากที่สุด
2. การให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับอาหารทะเลได้อย่างชัดเจน	4.60	0.64	มากที่สุด
3. ราคาเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับอาหารทั่วไป	4.61	0.60	มากที่สุด
4. ความสุภาพในการให้บริการ	4.60	0.61	มากที่สุด
5. ใจบริการ (Service Mind)	4.53	0.64	มากที่สุด
6. ความพร้อมของจุดคัดกรอง	4.53	0.58	มากที่สุด
7. มีจุดล้างมือบริการ	4.50	0.59	มาก
8. การรักษาระยะห่าง	4.49	0.63	มาก
9. การแต่งกายของพนักงาน	4.62	0.55	มากที่สุด

ศักยภาพความพร้อมของสถานประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
รวม	4.53	0.64	มากที่สุด
ด้านลักษณะของร้านอาหารทะเล			
1. ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของร้าน	4.66	0.51	มากที่สุด
2. ความสะดวกในการเดินทางไปยังร้านอาหาร	4.67	0.51	มากที่สุด
3. ความชัดเจนของแผนที่หรือป้ายบอกทาง	4.68	0.47	มากที่สุด
รวม	4.67	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า ศักยภาพความพร้อมของสถานประกอบการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 (S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่า ด้านอัตลักษณ์ของอาหารทะเล อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 (S.D. = 0.57) ด้านคุณภาพของอาหารทะเล อยู่ในระดับมากที่สุด 4.59 (S.D. = 1.85) ด้านความคุ้มค่าของราคา อยู่ในระดับมากที่สุด 4.53 (S.D. = 0.64) ด้านลักษณะของผู้ให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด 4.53 (S.D. = 0.64) ด้านลักษณะของอาหารทะเล อยู่ในระดับมากที่สุด 4.67 (S.D. = 0.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลจำแนกตามเพศ

การเปรียบเทียบการจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล	T-Test for Equality of Means					
	เพศ	Mean	S.D.	t	Df	Sig
ด้านการไหลทางกายภาพ	ชาย	4.56	0.39	0.39	198	.17
	หญิง	4.47	0.45	0.45		
ด้านการไหลของข้อมูลข่าวสาร	ชาย	4.55	4.55	0.37	198	.86
	หญิง	4.56	4.56	0.35		
ด้านการไหลทางการเงิน	ชาย	4.43	4.43	0.53	198	.89
	หญิง	4.42	4.42	0.56		

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบการจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลจำแนกตามเพศ พบว่า นักท่องเที่ยวเพศชายและนักท่องเที่ยวเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 4 การจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ด้านการไหลทางกายภาพ		ด้านการไหลทางสารสนเทศ		ด้านการไหลทางการเงิน	
	t/F	Sig.	t/F	Sig.	t/F	Sig.
อายุ	1.18	.32	2.28	.05*	.99	.43
อาชีพ	.766	.575	5.325	.000*	.219	.954
การศึกษา	2.268	.063	1.476	.211	2.883	.024*
รายได้	0.516	.796	2.023	.064	2.576	0.02*

จากตารางที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า การจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

1. อายุ ส่งผลต่อการจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในด้านการไหลทางสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. อาชีพส่งผลต่อความคิดเห็นการจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลในด้านการไหลทางสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. การศึกษาส่งผลต่อความคิดเห็นการจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลในด้านการไหลทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. รายได้ส่งผลต่อความคิดเห็นการจัดการโลจิสติกส์เพื่อพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลในด้านการไหลทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

6. สรุปผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวสรุปได้ ดังนี้

ลักษณะประชากรศาสตร์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (70.00%) มีอายุต่ำกว่า 20 ปี (38.50%) ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา (30.50%) ระดับการศึกษาส่วนใหญ่คือปริญญาตรี (65.00%) รายได้อยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท (36.00%)

พฤติกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเที่ยว 3-4 ครั้ง (46.50%) ใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทาง (70.00%) ระยะเวลาท่องเที่ยว 6-12 ชั่วโมง (38.50%) ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวอยู่ที่ 1,000-1,500 บาท (34.00%) เหตุผลหลักในการท่องเที่ยวคือความดึงดูดของสถานที่ (30.00%) ส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว (49.50%) ชอบรับประทานอาหารคาว (65.00%) นิยมรับประทานอาหารท้องถิ่น (84.00%) รับประทานอาหารพื้นเมืองในมือกลางวัน (66.50%)

การวิเคราะห์ระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล การไหลทางกายภาพ มีคะแนนเฉลี่ย 4.18 โดยเฉพาะการวางแผนการเดินทางในการเข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ และมีความปลอดภัย การไหลทางข่าวสาร มีคะแนนเฉลี่ย 4.09 เน้นการนำคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต มาใช้ในการบริหารทำงาน การไหลทางการเงินมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 4.42 โดยมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางค้ำค่ามากที่สุด

การเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับศักยภาพโลจิสติกส์ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพโลจิสติกส์ในระดับที่แตกต่างกันในบางด้าน โดยพบว่า การไหลทางการเงินมีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของสถานประกอบการในพื้นที่อำเภอชนอม อำเภอท่าศาลา และอำเภอลิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปได้ ดังนี้

ศักยภาพความพร้อมของสถานประกอบการ ลักษณะของร้านอาหารทะเล ได้รับความความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.67) อัตลักษณ์ของอาหารทะเล และ คุณภาพของอาหารพื้นเมือง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 4.65) ความคุ้มค่าของราคา มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.57)

อัตลักษณ์ของอาหารทะเล การใช้วัตถุดิบท้องถิ่น มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.68) เอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากอาหารทั่วไป ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.64) รสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.62)

คุณภาพของอาหารทะเล รสชาติของอาหาร ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.66) ความสะอาดของอาหาร ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.59) ความสดของอาหาร ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58)

ความคุ้มค่าของราคา ราคาเหมาะสมกับคุณภาพ ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.58) ราคาเหมาะสมกับคุณค่าที่ได้รับ ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.55) ราคาเมื่อเปรียบเทียบกับอาหารทั่วไป ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.47)

ลักษณะของผู้ให้บริการ ความสุภาพในการพูดจา ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.61) การรักษาระยะห่าง (2 เมตร) ได้รับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.49)

7. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับองค์ประกอบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวม มีข้อสังเกตที่น่าสนใจหลายประการ ดังนี้

1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบและการจัดการโลจิสติกส์ สำหรับการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล ที่ส่งผลให้เกิดการมาเที่ยวภายในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การเปรียบเทียบลักษณะประชากรศาสตร์กับศักยภาพโลจิสติกส์ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพโลจิสติกส์ในระดับที่แตกต่างกันในบางด้าน โดยพบว่าการไหลทางการเงินมีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การจัดการโลจิสติกส์ในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ปัจจัยด้านการจัดการโลจิสติกส์

การไหลของข้อมูลข่าวสาร: นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่ทันสมัย โดยเฉพาะการชำระเงินผ่านระบบออนไลน์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ซึ่งได้รับความคิดเห็นในระดับสูงสุด แสดงให้เห็นถึงความสะดวกสบายที่นักท่องเที่ยวต้องการในการสั่งอาหารหรือชำระเงินแบบไร้เงินสด สอดคล้องกับ ออร์กี้ดี แวควาลัยหงษ์ (2565) ศึกษาเรื่องการจัดการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์การท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ที่พบว่าสถานประกอบการควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางธุรกิจระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดผลกระทบในเชิงลบต่อกระบวนการไหลของสินค้าและบริการ ผลการวิจัยเห็นว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยีระบบสารสนเทศในพื้นที่ เพื่อให้มีความทันสมัยในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ตาม การประชาสัมพันธ์ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น โซเชียลมีเดีย รวมถึงการจัดทำแผนที่และข้อมูลบริการต่าง ๆ กลับมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ข้อมูลของนักท่องเที่ยวยังมีข้อจำกัด ช่องทางเหล่านี้จึงควรได้รับการปรับปรุงเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับการประชาสัมพันธ์ที่ดีขึ้น

2.2 ปัจจัยด้านการไหลทางกายภาพ

การบริการขนส่งสาธารณะ เช่น รถบัสหรือรถรับส่ง ได้รับการตอบรับที่ดีจากนักท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในระดับสูงสุด แสดงว่านักท่องเที่ยวพึงพอใจในความสะดวกและเพียงพอของบริการขนส่ง ในทางตรงกัน

ข้าม สถานที่ตั้งของสถานประกอบการที่เข้าถึงได้ยากได้รับความคิดเห็นในระดับต่ำสุด ซึ่งบ่งบอกว่านักท่องเที่ยวยังคงมีข้อกังวลเกี่ยวกับการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งที่ไม่สะดวกต่อการเข้าถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิศา มณีรัตน์รุ่งโรจน์, พัชรี ทองคำ, กนกวรรณ มัติโก, พงศกร ไพโรโต, พิชามณูชู่ ชูพุดชา และศศิศรีณย์ ฉัตรคำภู (2562) ในการศึกษาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า ควรปรับปรุงระบบขนส่งมวลชนให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการขนส่งสาธารณะในการเดินทางมาท่องเที่ยวได้ รวมทั้งมีบริการรถสาธารณะระหว่างที่พัก สถานที่ท่องเที่ยว และร้านอาหาร สำหรับส่วนของภาคเอกชนที่เป็นผู้ประกอบการร้านอาหาร อาจมีข้อเสนอเป็นบริการรับส่งระหว่างสนามบินหรือสถานีขนส่ง เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว อาจรวมตัวกันเพื่อเปิดให้บริการธุรกิจชุมชนเพื่อบริการเส้นทางท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเล

2.3 ปัจจัยด้านการไหลทางการเงิน

นักท่องเที่ยวพึงพอใจกับการชำระเงินผ่านเทคโนโลยี เช่น QR Code และการชำระเงินผ่านแอปพลิเคชัน เนื่องจากเป็นวิธีการที่สะดวกและเหมาะสมกับค่าใช้จ่ายในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยว แต่ในบางพื้นที่ นักท่องเที่ยวประสบปัญหาในการเข้าถึงตู้ ATM ซึ่งทำให้เกิดข้อจำกัดในการเบิกถอนเงินสด แนวทางการพัฒนาควรเน้นที่การเพิ่มจำนวนและการเข้าถึงเครื่อง ATM ในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของอดิศักดิ์ วรรณะภูติ, จันทนา แสนสุข, จันทิมา บุญอนันต์วงศ์, และอัจฉราพร โชตนันท์ภาณุจัน ในการศึกษาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย นักท่องเที่ยวมีความต้องการช่องทางชำระเงินให้สอดคล้องกับลักษณะสังคมในปัจจุบันที่เป็นสังคมไร้เงินสด เป็นการชำระเงินที่ปลอดภัยและรวดเร็ว นอกจากนี้การอำนวยความสะดวกตู้ ATM เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เพิ่มศักยภาพตามแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้นด้วยเช่นกัน (อรรณพ ดวงมณี และต่อตระกูล อุบลวัตร, 2561)

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการมองว่าการใช้สื่อออนไลน์เป็นช่องทางที่มีประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ร้านอาหารและบริการของตน ซึ่งช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลถือเป็นทางเลือกที่น่าสนใจและมีศักยภาพในการสร้างความสนใจแก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งเส้นทางการเดินทางที่สะดวกและเข้าถึงง่ายช่วยเสริมความพร้อมในการให้บริการ ให้นักท่องเที่ยวรู้จักภูมิปัญญาและมรดกทางอาหาร โดยการดึงเอาวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุปรียา ภูผาลา และจากรุวรรณ แดงบุบผา (2565) ในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารโดยชุมชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอาหารมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) การท่องเที่ยวโดยชุมชน 2) ภูมิปัญญาและมรดกทางอาหาร 3) ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอาหาร และ 4) ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงอาหาร โดยในมุมมองของผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงอาหารนั้น ต้องมีการบริหารจัดการโดยคนในชุมชน สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจของธุรกิจทั้งนี้เพราะชุมชนจำเป็นต้องมีการสร้างรายได้เกิดอาชีพจากการท่องเที่ยวตามความสามารถและความต้องการของตนเองเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ให้แก่ทุกคนในชุมชน

8. ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรขยายการวิจัยให้ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ในจังหวัดหรือภูมิภาคใกล้เคียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและสามารถเปรียบเทียบลักษณะการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ได้ชัดเจนขึ้นเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมกลุ่มนักท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ หรือนักท่องเที่ยวกลุ่มอายุต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการและความพึงพอใจที่แตกต่างกันการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับเทคโนโลยีและการสื่อสาร

2. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอาหารทะเลในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและอาหาร ซึ่งจะช่วยสร้างความโดดเด่นและดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น

9. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณเงินรายได้ประจำปี 2565 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เอกสารอ้างอิง

- กฤติเดช อนันต์. (2561). แนวทางการสร้างความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวเชิงอาหารของประเทศไทยผ่านคุณค่าเชิงประสบการณ์. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไทย*, 8(6), 585-595.
- ชนิศา มณีรัตน์รุ่งโรจน์, พัชรี ทองคำ, กนกวรรณ มัติโก, พงศกร ไพโรโต, พิชามณูชู่ ชูพุดชา และศศิศรีณย์ ฉัตรคำภู. (2562). โลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. *วารสารสหศาสตร์*, 18(2), 184-209
- เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2549). ชุดโครงการวาระแห่งชาติเพื่อการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว.
- ธนาคารกรุงเทพ. (2562). กินเพื่อเข้าใจวิถีพื้นเมือง. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2567 จาก <https://www.bangkokbanksme.com/en/food-tourism-lifestyle>
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- พลกษ์ จันทน์โรจน์. (2566). การส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้อาหารไทยในฐานะทรัพยากร Soft Power. *เอเชียปริทัศน์*, 44(2), 99-132.
- ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์. (2552). การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว: อะไร ทำไม และอย่างไร. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2567 จาก https://pairach.com/2011/07/14/why_tourism_logistics
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2566). สถิติด้านการท่องเที่ยวปี 2564-2566. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์. (2566). ภาพอนาคตของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในระยะ 10 ปีข้างหน้า พ.ศ. 2566-2575. กรุงเทพฯ: อาคารไปรษณีย์กลาง.
- สุปรียา ภูผาลาและจารุวรรณ แดงบุบผา (2565) การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอาหารโดยชุมชนในประเทศไทย. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*. 8(1), 286-304.
- อดิศักดิ์ วรรณระภูติ, จันทนา แสนสุข, จันทิมา บุญอนันต์วงศ์, และอัจฉราพ โชตนันวรกาญจน์. ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ และความภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*. 18(2), 15-29.
- อรกิติ์ แวคคล้ายหงษ์ (2565). การจัดการการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์การท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย (วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต คณะการจัดการการท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- อรรณพ ดวงมณี และต่อตระกูล อุบลวัตร. (2561). พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ และทัศนคติที่มีต่อการเข้าสู่สังคมไร้เงินสดของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. *นิเทศสยามปริทัศน์*, 17(22), 150-162.
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing*. 5th edition. New York: Harper & Row.
- Likert, R. (1967). *The method of constructing and attitude scale, reading in attitude theory and measurement*. New Jersey: Wiley & Son.
- Roscoe, J.T. (1975). *Fundamental research statistics for the behavioral sciences*. 2nd edition. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Rovinelli, R.J. & Hambleton, R.K. (1976). *On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity*. Retrieved 30 July 2024, from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED121845.pdf>